

ԱՄԵՆ. Տ. ՏԻՐԱՆ ՍՐԲ. ԱՐՔԵՊՍ. ՆԵՐՍՈՅԵԱՆ ԸՆՏՐԵԱԼ ՊԱՏՐԻԱՐՔ ԱՌԱՔ. ՍՈՒՐԲ ԱԹՈՌՈՑՆ ԵՐՈՒՍԱՂԷՄԻ

AUTUF. UIRIF UPI

Ս. Աթոռոյ Ընտրեալ Պատրիարքը

Մեծ եւջանկութիւն եւ խու գոհունակութիւն պաշնառեց ազգային – եկեղեցական գւեթէ բոլու շւջանակնեւու մէջ, ընշւութիւնը Եւուսաղէժի Սըւբոց Ցակոբեանց Առաքելական Աթոռոյ նու պաշւիաւքին, յանձին Ս. Աթոռոյս Գեւ. Տեղապան Տ. Տիւան Աւքեպիսկոպոս Նեւսոյեանի։ Պաշջօնաթեւթիս առաջին պւակը մամուլի յանձնուած էւ աւդէն եւբ շեղի ունեցաւ եւկաւ սպասուած այս մեծ դէպքը։ — Ցառաջիկային կը ձգենք ճանգամանօւէն անդւադառնալ Ս. Աթոռոյ Նուընշիւ Գանակալի անձին, նկաւագւին եւ գուծին մասին։ Այս առթիւ կը կաշաւենք լոկ ճեշագայ ընդճանոււ նշումնեւը։

Ս. Աթոռոյս վերջին գանակալը, Երանաշնորն Տ. Կիւրեղ Պաsրիարք, վախճանեցաւ 1949 Հոկs. 28ին։ Այնպէս որ Առաքելական Աթոռը աւելի քան եօթ sարիներ սուգի քօղով ծածկուած մնաց առանց բանաւոր եւ նար-

Ս. Գլխագրի առջեւ ընտութենեն ետք:

կեցուցիչ պաշճառի, մինչեւ իսկ յեշին նպաշակնեrով։ Ցամի Տեառն 1957 Մաrs 20ին, գաւնանամուշի նախօբեակին, երբ Ս. Երկրին մէջ բնութիւնը արդեն իսկ զգեցած է ուրախութեան իր պաշմունանը, կը վերցուի սուգի քօղը Ս. Աթոռոյ վրայեն։ Երբ Մայր Տաճարի մեծ ու պզջիկ զանգակները աւեջաւոր գանգիւններով չուին զուար լուրը ամենքին, չառապես «ցնծացաւ Երուսաղեմ եւ բերկրեցան ճաւաջացեալք»։ Առ Ասշուած գոճութեան մաղթանքներ ճոսեցան սոշերէ եւ գոճունակութեան մթնոլորչը ճամակեց բոլոր ճոգիները, փոթորիկեն վերջ պարզուած ծիածանի մը յուսալից գեղեցկութեամբը։

Ընցբեալը, Գեր. 8. Տիրան Արքեպիսկոպոս, ծանօթ դէմք մըն է արդեն մեր ժողովուրդի գրեթէ բոլոր խասերուն, Երուսաղեմեն Եւրոպա, Անգլիայեն Ամերիկա, իր նոգեւորական գործունեութեամբ։ Ան Հայց. Եկեղեցւոյ ներ կայ ժամանակներու ամենէն յայցնի, յարգուած եւ ճամակրանքի արժանացած նոգեւոր իշխանաւորներէն մէկն է։ Կր կանչուի ան մեր Եկեղեցւոյ նուիրապետական կարեւորագոյն Աթոռներէն մէկուն իրբեւ Գահակալ՝ իր կեանքի փորձառութեամբ ճասուն եւ արդիւնաւորութեամբ լեցուն ցարքին։ 53 ցարեկան է Նուրնցիր Պացրիարքը եւ իր եցին ունի շուրջ երեսուն ցարիներու քանանայական, ուսուցչական եւ առաջնորդական բեղուն գործունէութիւն։ Անցեալի արդիւնաւէց իր պաշցօնավարութիւնները ինքնին գրաւական եւ խոսցում են նոր նուանումներու եւ նոր պողաբերութեանց։

Նուընցիւ Պացրիայքը օժցուած է հոգեւուականէ մը պահանջուած գրեթէ բոլու ձիրքերով եւ ուժեղ անհացականութեամբ։ Իւ նկառագրին ցիրական գիծերն են՝ հասցաց հաւացք իւ դաւանած ճշմարցութեանց եւ կազմած համոզումներուն, անայլայլ յարացելութիւն իր առաջադրած նպացակներու իրագործման մէջ եւ ամուր իրացեսութիւն ու չի ցարուիր երեւոյթների եւ կստքերէ, ըլլան անոնք դրական կամ ժխցական, եւ վերաբերին՝ իր անձին

կամ գործին մասին :

Իւ կաւողութիւնները բազմակողմանի են. ունի ուսուցանելու գրաւիչ եւ մոքերու մէջ թափանցող մեթու, իւ խօսքը, ըլլայ այդ քաւոզ կամ բանախօսութիւն, ժողովներու մէջ ճաւցի մը նեւկայացում կամ բացաութիւն, յստակ, ուսաբանական եւ ուշագրաւ է։ Կազմակերպողի կարողութիւններով օժուած է ճանրային կեանքի գրեթէ բոլու երեսներու վրայ — դպրոցական, վանական, երիչասարդական, թեմական եւ այլ մարզերուն մէջ։

Նուընցիւ Պացրիայի իրական սէրը հանդէպ Սուրց Ցակոբեանց Մար Հասցացութեան, անու հաւացայիւնը եւ յաւումը հանդէպ Սուրբ էջմիածնի եւ Մայւ Աթոռի Գահակալին, անու նուիւումը հայ ժողովուդի հոգեւու եւ մշակութային յառաջդիմութեան եւ վեւջապէս անու գիցակից, աննախապաշաւ եւ առաւկայական հայւենասիւութիւնը, հասցաց համոզումնեւու վրայ հիմնուած անժխցելի առաքինութիւննեւ են իւ մէջ:— ի մի բան, Տիւան Աւքեպիսկոպոս փնցռուած առաջնուդն է ու կուգայ գրաւել դաւաւու այս Հասցացութեան պացկառելի Աթոռը՝ Հայց. Առաքելական Եկեղեցւոյ ցագնապալի մէկ շրջանին։ Վսցան ենք ու մեծ պիցի ըլլայ իւ դեւր Ս. Աթոռոյ վեւելքին մէջ. վսցան ենք նաեւ ու կաւեւու պիցի ըլլայ իւ բաժինը Հայց. Եկեղեցւոյ այժմու ցագնապի մեղմացման եւ վեւացման մէջ։

Այս առթիւ կ'աղօթենք եւ կը մաղթենք ի սու որ Աստուած շնորնէ Ս. Աթոռոյս նոր Գանակալին առողջ եւ երկայն տարիներ, որպէս զի ան շառունակէ լի արդիւնաւորութեամբ իր ծառայութիւնն ու առաջնորդութիւնը ճնադարեան այս պանծալի Հաստատութեան եւ Հայց. Եկեղեցիին։

